

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

מעשי אבות סימן לבנים

בשבועות אלו, בהם אנו קוראים בתורה על מעשיהם של האבות שהם תורה עמוקה ורחבה – זה הזמן להתעורר ולשמוע לדבר ה', לשיעורי התורה על פרשיות השבוע על פי ספרי רבינו ותלמידיו הקדושים.

במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' סדורים שיעורים רבים, חדשים גם ישנים, מפי משיעני אנ"ש. להאזנה, חייגו: 02-99-50000 ולאחר בחירת השפה הקישו: 1-7 ובחרו בשיעור הרצוי.

לחדש כנשר נעורינו

תורתו של רבינו העמוקה מני ים, מתרחבת ומתחדשת מיום ליום למאות ולאלפים, כאשר בכל פזרות תבל בהן נמצאים חסידי ברסלב, נמסרים שיעורים חדשים, תמידים כסדרן, מפי חשובי המשיענים.

במערכת השמע ניתן לשמוע את המובחרים שבשיעורים המגיעים למערכת – אם ע"י האזנה בשידור חי, או ע"י חיפוש במדור המתאים. לנוחחותכם, ניתן להגיע מיידית לשיעורים החדשים שמתווספים מפעם לפעם, ע"י הקשה על 1-8 מיד לאחר בחירת השפה.

שמעו ותחי נפשכם!

הפתעה רוחנית בכל יום

'אין יום שאין בו טוב' – מכריז הוזהר הקדוש (ה"ג, קג). גם אם נגבר בארכיונים של העבר, או נגיע חלילה לימים הגרועים ביותר בעתיד, לא נמצא אף יום אחד שאין בו אור מיוחד שהמתין לנו שנגלה אותו ונתחבר אליו.

בכל תפילת שחרית – גם בזו החפוזה ביותר – מחכה לנו בין שורות הסידור אור חדש שזורח באותו היום, אור של דביקות וגעגועים מיוחדים שמותאמים דווקא ליום זה. בכל יום ממתנות לנו בארון הספרים ידיעות קדושות חדשות, שלא ידענו עליהם עד היום. בכל יום ממתניה לנו בשדה או בפנית ההתבודדות, הרגשה חדשה, של לב נשבר או געגוע אל ה'. אף בכל ארוחה וארוחה, ממתניה לנו הארת הרצון החדשה שמאירה דווקא בעת האכילה, הנעשית בקדושה כמובן.

העניין הוא רק, שסביב אותו אור שבכל יום, נמצאת גדר; לא גדר של עץ או פח, אלא של קוצים במקרה הטוב,

ושל נחשים ועקרבים במקרה הגרוע. "כל יום יש לו גדר מבחון, שלא ייכנס כל אדם לאותו טוב, ובכל יום תמצא שומרים, כמו קוצים השומרים על הכרם. ויש גם שומרים מסוג אחר: נחשים ועקרבים ושרפים. והם שומרים על אותו הטוב שלא ייכנס שם

מי שאינו ראוי. שאם לא כן, היו כל הרשעים נכנסים ברזי התורה" (הרמב"ם מדברי הוזהר, שם).

מהי אותה גדר? מי הם אותם קוצים או נחשים ועקרבים החוצצים בינינו לבין הטוב? הטירדות והבלבולים, ובעיקר הדמיונות, שאומרות לנו: "היום אי אפשר להתחדש ולעבוד את השם"...

וכך כותב מוהרנ"ת על הדמיונות הללו: "צריכים לידע, שמה שנדמה לאדם כאילו היום אי אפשר לו להתפלל בכוונה וללמוד ולעסוק בעבודת ה' – זה נמשך רק מהגדר מלברי שיש על הטוב שבכל יום, כמבואר בזהר הני"ל, ומשם באים כל הטעויות והדחיות של כל אדם, שבכל יום נדמה לו כאילו היום הזה אינו כלום, כאילו אינו מימי חייו; כאילו היום אי אפשר להתקרב לה' יתברך כלל. כאשר נמצא זה ברוב בני אדם שאינם מפקחים על דרכיהם היטב. בפרט כשיש לו איזה סיבה ומאורע, לטוב או להיפך חס ושלוש, שאז היום מתבלבל אצלו לגמרי, עד שרוב ימיהם כלים בזה ההבל ולריק רחמנא ליעלן" (ליקוטי הלכות, פיקדון ה.ו).

על אברהם אבינו מעידה התורה הקדושה, בפרשת השבוע: "ואברהם זקן בא בימים", ומפרש רבינו: אברהם אבינו היה זקן, שכן הוא 'בא' ו'נכנס' בימים; הוא לא נשאר עומד מבחון, אלא חדר מבעד לגדר המקיפה את הטוב שבכל יום – ולכן היו ימיו ארוכים (ליקוטי מוהר"ן, פד).

שכן, כשעומדים מחוץ לגדר ואין שוברים אותה – היום הופך להיות קצר עד אימה... היום בקושי מתחיל – וכבר הוא נגמר... לא מספיקים בו מאומה, ולא מתרחש בו שום מפנה רציני. אך כשהולכים בדרכו של אברהם אבינו, וחודרים מבעד לגדר – מתארכים הימים, "וכשאתם רוצה וחושק עד מאד, ופותחין לו – אזי כל יום יום אצלו גדול עד מאד, כי רואה ומשיג הטוב הגנוז, היינו רזין דאורייתא השיך לאותו היום" (שם).

מעתה, גם אם בבוקר מזדקרת לנגד עינינו גדר תיל מאיימת – לא ניבהל. גדר כזאת ניצבה גם בפני גדולי הצדיקים – והם לא נבהלו ממנה. כפי

שסיפר רבינו הקדוש לתלמידו רבי נתן:

"שבכל יום כשעומד בבוקר ורוצה להתפלל, אינו יכול לפתוח פיו כלל, ואין לו במה להחיות את עצמו. ואזי הוא רוצה לזכור לעצמו על כל פנים

איזה ניגון, כדי להחיות את עצמו באיזה ניגון – וגם זה נמנע ממנו, כי אינו יכול להזכיר את עצמו שום ניגון, עד שאינו יודע כלל איך לעמוד ולהתפלל. ואף על פי כן הוא עומד להתפלל. אחר כך, כשבא בתוך התפילה, אז מזכיר את עצמו איזה ניגון שבא על דעתו ממילא. הכלל, שכל דבר שרוצה לעשות, קשה עליו מאד ומוכרח לעשות במסירת נפש" (חיי מוהר"ן, י).

"וימזה נתעורר לבי" – כותב מוהרנ"ת – "והבנתי מוסר גדול לעצמנו, ללמוד קל וחומר ממנו, כמה אנחנו צריכין להתחזק ולהכריח עצמנו בכל הכוחות בכל הדברים הנוגעים לה', בפרט על התפילה; הלא אם צדיק קדוש ונורא כמותו, היה צריך למסור נפשו כל על התפילה ועל כל דבר שבקדושה, והיה לו מניעות וכבידות כל כך קודם שעשה איזה דבר כנ"ל – קל וחומר ובנו של קל וחומר, כמה וכמה אנו צריכים לטרוח ולהתיגע ולמסור נפשנו בכל יום, בפרט בשעת התפילה שהיא בתחילה כבידה מאד על האדם, וצריכים יגיעות הרבה ולהכריח עצמו בכמה אופנים ועצות – אולי יזכה לדבר איזה דיבור בתפילה. כי בשביל דיבור אחד של התפילה כדאי למסור נפשו, כי תפילה היא דברים העומדים ברובו של עולם".

חוק. הלימוד היומי

יום	יום חודש השון	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	כב	ה.	ט	תמא תמב	ה
א	כג	ה:	י	תמג תמד	ט
ב	כד	ט.	יא	תמה תמו	י
ג	כה	ט:	יב	תמו תמח	יא
ד	כו	י.	יג	תמט תנ	יב
ה	כז	י:	יד	תנא תנב	יג
ו	כח	יא.	טו	תנג תנד	יד

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב" ת.ד. 50617 בית שמש
02-9926066 פקס: 02-9993338 במשרד:
לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב 8552121-718(1)
באנגליה 6085819-203(44)
מוקד הישועות 1800-81-81-81
הפצה למנויים ובתי כנסת: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338
ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיק: נוחם א. ברזעקי

פירוני העלון: הר"ר נחמן בנשעיה ה"ו, הר"ר נפתלי ברגר ה"ו, הר"ר מרדכי גוטליב ה"ו, הר"ר יצחק גרינולד ה"ו
הר"ר שלמה מרדכי הלוי כנס ה"ו, הר"ר משה ליכטער ה"ו, הר"ר נפתלי שטיצר ה"ו, בחסות חברת "נקודות"

איך עושים אנשים פשוטים ייחודים?

מאיך מדגיש מוהרנ"ת, שרבינו לא ציווה לכוון בתפילה ובמצוות כוונות וייחודים, וגם אם היה נותן "תיקונים לכל אחד ואחד כפי שורש נשמתו – כל הדברים שציווה, לא היה ענייני סודות, לכוון כוונות וייחודים; רק כל ההנהגות שציווה למקורביו היו ענייני עובדות" (שיחות הר"ן, קפה), כמו תעניות או לימודים מסוימים.

הסיבה לכך שרבינו הקדוש לא ציווה לאנשיו לכוון כוונות, היא מפני שהתפקיד שלנו הוא לגרום לכל הייחודים להתרחש על ידי התחזקות פשוטה בעבודת השם, "כי האדם כפי תנועתו וכפי התחזקותו בעבודתו יתברך, כן גורם לייחד השמות למעלה, וממשיך על עצמו הקדושה משם".

כך למשל בחדש אלול שעל פי האר"י יש לכוון בו שם ס"ג בניקוד חיריק, ושם קס"א בניקוד סגול – אין רבינו הקדוש פוטר אותנו מכך, אלא מראה לנו כיצד יכול כל יהודי, אף הפשוט ביותר, לגרום בפועל לאותם ייחודים, על ידי התחזקות והתעוררות פשוטה בעבודת ה'.

מעתה כדאי שנדע, שכאשר אנו מתחזקים או מתעוררים בעבודת ה', אין זו רק התחזקות בעלמא, אלא מדובר כאן בייחודים נשגבים שמתרחשים בעולמות העליונים שהם זהים לייחודים שמייחדים המקובלים.

וכפי שמספר רבי חיים וויטאל תלמידו של האר"י הקדוש:

"יום אחד הייתי לפניו, ונתעכבתי חודש ימים שלא עשיתי שום ייחוד מן הייחודים שסידר לי, והכיר בפרצופי, ואמר לי: 'אם תעזבני יום – יומיים אעזבך, ואתה גורם בזה נזק גדול, שתגרום שיתפרשו ממך הנשמות שרוצות להידבק בך. ונתתי לו טענה, שלא הייתי רוצה אלא לעסוק בתורה באותו זמן, ובפרט שלא היו באים כפי הראוי אותם הנשמות בגלוי, והשיב לי, שעם כל זה לא אמנע מלעשות הייחודים ההם בכל יום, כי הוא גדול מעסק התורה, כי הוא מייחד העולמות העליונים, והוא עסק התורה וייחוד הכל יחד' (שער הגלגלים, הקדמה לח).

הייחודים גורמים לחבר את העולם הזה עם עולמות עליונים, ולדברי מוהרנ"ת מוטל על כל אחד ואחד לעסוק בכך; "כי לכך נוצרתי, לייחד ולחבר כל העולמות וכל השמות הקדושים בייחודא שלי, באופן שיתגלה ויתפשט ויאיר ייחודך ואחדותך לכל באי עולם, וידעו כולם אותך למקטנם ועד גדולם" (ליקוטי תפילות ח"ב, ט).

נושא הייחודים מבואר פעמים רבות בליקוטי הלכות. גם רבינו הקדוש דיבר כמה וכמה פעמים מעניין הייחודים, ואף התבטא פעם: "אפילו צדיקים גדולים מאד שהולכים כבר רק בייחודים – אני יכול להראות להם... דרך בייחודים" (חיי מוהר"ן, קמה).

"על ידי שהאדם כשהוא במדרגה התחתונה מאד, ואף על פי כן הוא מחזק עצמו ומאמין שגם שם יש לו תקוה עדיין, כי גם שם נמצא השם יתברך... אזי ממשיך על עצמו הקדושה משם הקדוש הוי"ה במילוי ס"ג, שהוא מחיה את כל הנסוגים אחר מקדושתו להחזיקם לבל יפלו לגמרי, חס ושלום..."

"וכן כשאדם זוכה לבוא לאיזו מדרגה בקדושה העליונה, ואף על פי כן אינו עומד שם, והוא מתחזק ומתגבר לעלות יותר ויותר – אזי ממשיך הקדושה על עצמו משם הקדוש אהי"ה במילוי קס"א... כי האדם כפי תנועתו וכפי התחזקותו בעבודתו יתברך, כן גורם לייחד השמות למעלה, וממשיך על עצמו הקדושה משם".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, ט)

תחום מיוחד בעבודת הצדיקים הוא עשיית "ייחודים". בכתבי האר"י הקדוש מוקדשים לכך מאמרים רבים, בהם הוא מלמד כיצד ייחד האדם במחשבתו ייחודים קדושים, כשהוא מדגיש שדבר זה, אף חשוב וגדול יותר מעסק התורה.

רבי ישראל הכהן מטירוביצה

ברגע האחרון ניצלה המשפחה ממוות, בזכותו. כשהגיע רבי הירש לייב ליפול לאומן בשנת תרפ"ג, והוא נער צעיר, חלה בטיפוס ושכב על ספסל בקלויז'. באותם ימים היה לו רבי ישראל למושען ולנוחם; היה יושב לצדו ומספר לו על עבודתם בקודש של רבי סנדר מטירוביצה ובני חברתו. סיפורים אלו הבעירו בלבו של רבי הירש לייב להבה שיקדה בו כל ימי חייו.

נוהג היה רבי ישראל לסיים בכל שנה את כל הש"ס, את השולחן-ערוך, הזוהר הקדוש, המדרשים ועוד. ביום כ"ח בחשוון שנת תרפ"ג נסתלק לעולמו בשיבה טובה. מנוחתו כבוד באומן, ליד קברי רבי אברהם ב"ר נחמן מטולטשין ורבי געצע לויבובנה.

הגיע לאוהל הציון עם מפתח כדי לפתחו. הוא עמל קשות לפנות את הררי השלג – ומה גדלה תדהמתו בראותו גוש שלג מתנועע ליד הדלת... היה זה לא אחר מרבי ישראל מטירוביצער הישישי. לשאלתו: "מדוע הנכם עומדים כך בשלג ובקור נורא כזה?!" השיב לו רבי ישראל: "כשאגיע לעולם האמת, אל היכלו של הרבי – אם יהיה שם הפתח סגור ולא ייחזו לי להיכנס – האם אלך לי?! אהכה עד שיתפתחו לי!"

אומר היה את התיקון הכללי והתפילה שאחריה בהתעוררות גדולה ובזעקה, וזאת אף בהיותו זקן בן למעלה משמונים. עומד היה בציון רבינו וזעק שוב ושוב כל עוד נפשו בו: "ראה מסוכן כמוני טורף בלב ימים" – – – עד שהתביישו כל השומעים וחשבו בלבם: אם וכן כמוהו צועק כך "ראה מסוכן כמוני" – מה נאמר אנחנו, כשהננו בעיצומה של המלחמה?!

מנהג היה לו ללכת אל כל השמחות בעיר. בזכות מנהג זה הציל משפחה שלמה ממוות. היה זה כשהלך פעם לשמחת 'שלום זכר' של יהודי עני, שעקב מוג האויר החורפי הקשה שבאותו ליל שבת, איש לא טרח לבוא לשמחתו. כשהגיע רבי ישראל לביתו ונקש על הדלת זמן רב ולא פתחו לו, הבין שמשוהו אינו כשורה. הוא קרא לכמה שכנים, הם פרצו את הדלת ונדהמו לראות את כל הבית אפוף עשן מחניק ובני המשפחה שוכבים מחוסרי הכרה. התברר כי קרתה תקלה, והעששית פלטה עשן רב.

נולד לאביו ר' חיים סטאלער (גנג) מאומן, על ידי ברכת מוהרנ"ת, לאחר שעשה כדבריו ואירח בביתו עשרה מבאי הקיבוץ בראש-השנה.

בילדותו, עוד ראה את מוהרנ"ת. רבי נפתלי תלמיד רבינו היה אורח קבוע בבית אביו וכך זכה בנערותו להתבשר במחיצתו. בין השאר סיפר רבי ישראל, כי נוהג היה רבי נפתלי להסתגר ב'סעודה-שלישית' בחדר לבדו, כשהוא יושב ומתנועע ואומר תורה בהתלהבות – מאחר ורבינו אמר לו פעם שיאמר 'תורה' בכל שבת בסעודה שלישית, וכששאלו: "ומי ישמע אותי?" השיב לו רבינו: "היה מי שישמע".

רבי ישראל נלקח לחתן על ידי רבי נתן ב"ר יהודה, מבחירי תלמידי מוהרנ"ת. חותנו הגדול מזכירו במכתביו: "לפרוס בשלום עבורי, לחתני מו"ה ישראל, עם שלום וזגתו, היא בתי, עם נכדי נ"י". התגורר בקוניבילוד הסמוכה לטירוביצה ויחד עם רבי סנדר מטירוביצר ויתר בני החבריה עבד את ה' בדביקות עצומה.

לימים עבר להתגורר באומן, בחדרון צר סמוך למקוה שבחצר הקלויז'. בחצות הלילה היה קם, והיתה זוגתו הצדקת מזכירה לו שמות אנשים הוקקים לישועה, שיתפלל עליהם בעת רצון זו.

רבי ברוך געצע'ס סיפר, שפעם אחת בלילה חורפי, כשמעטה שלג כיסה לחלוטין את הכניסה לציון רבינו,

דבר אמונה ותזכה לאמונה!

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב, מד)

הבריונים שהפכו לחסידים

וכאשר ייצא רבי לוי יצחק יפול לידיהם והם יכו אותו מכות מופלאות.

רבי לוי יצחק שמע את הדברים, שקל בדעתו הרחבה את מצב הענינים, ומתוך בטחון מופלג כבד הצדיק אור עוז ויצא היישר אליהם, וללא שהיות החל לדבר עמם בדיבוריו מלאי החן והאמת. הדברים היוצאים מן הלב והנובעים ממימי הנחל הנובע מקור חכמה, חדרו ללבבותיהם, הבריונים נרגעו, הכעס פינה את מקומו, עד שהספיקו לשכוח כי בעצם היו אמורים לפגוע בבן שיחם - - -

במשך הזמן הפכו האחים לידידים קרובים לרבי לוי יצחק ושאר חסידי ברסלב, עד שהפכו גם הם לחסידים ברסלב, כשאחד מהם אף התמנה כשמש בית הכנסת של אנשי שלומנו בטפליק.

שנים מספר לאחר מכן. שמחה גדולה שוררת בקרב חסידי ברסלב שבאומן. הלילה נערכת שמחת החתונה בין החתן רבי הירש לייב ליפל, לבתו של רבי אהרן מקיבליטש. שעות על גבי שעות עמדו החסידים ורקדו עד כלות הנפש. בין הרוקדים בלט רבי ניסן השען, שידע היטב מה מצבם הכלכלי של בני הזוג; רבי הירש לייב הגיע בגפו מפולין, ורבי אהרן הוא עני מופלג.

לפתע דפק רבי ניסן על השולחן, במטרה להשקיט את הרוקדים, והרעים בקולו: "כעת אנו כולנו שמחים ורוקדים בחתונתם, אולם למחרת הרי לא יהיה לבני הזוג מה לאכול!!!"

ראשון התורמים היה רבי ניסן בעצמו, שהתגבר על טבעו ותרם סכום נכבד ביותר. החרו החזיקו אחריו שאר החסידים שפיזרו ממון רב לטובת הזוג, עד שתוך זמן קצר נאסף סכום הגון שהושקע לאחר מכן ובני הזוג התפרנסו מהרווחים במשך כמה שנים טובות.

ואכן, הדיבורים הנלהבים ששמע השכם וערב מפי החסידים - בפרט מרבי לוי יצחק שהשען מצא אצלו אוזן קשבת לכל צרותיו וספיקותיו - הפכו אותו במשך הזמן לחסיד ברסלב ירא שמים ותמים דרך. לא פעם ראוהו בוכה בתפלתו בדמעות שליש, ובפרט בעת השתטחותו על הציון הקדוש.

ברם, בעוד הוא עצמו הופך לחסיד מובהק, הרי שבתוך ביתו פנימה הענינים היו רחוקים מלהסתדר; זוגתו לא הסכימה לצעוד איתו בדרכו החדשה, כשהוא מצידו מנסה בכל יכלתו לשנות אותה לטובה. לשיא הגיעו הדברים כאשר הביע את דרישתו שתתחיל לכסות את ראשה כנדרש על פי ההלכה. בקשה זו החריפה את היחסים ביניהם עד כדי כך שהיא מצאה לנכון לבקש עזרה מאת אחיה הבריונים שהתגוררו בעיר טפליק...

הבריונים ביררו מי הוא זה העומד מאחורי המהפך הרוחני שארע בבית אחותם, ועד מהרה הגיעו לידי מסקנה כי רבי לוי יצחק בנדר הוא האחראי לכל השינויים והדרישות שנשמעים מפי ניסן חדשים לבקרים.

היה זה בשבת בבוקר בעיר טפליק, רבי לוי יצחק ששהה בעיר קיבל אזהרה חשאית מאת כמה מחסידיו ברסלב כי האחים הבריונים ממתנינים לו כעת מחוץ לשער בית הכנסת, ממתנינים הם עד לסיום התפילה,

"ניסן הוא לא ברסלבר", רטנו השוטרים שבאו לקלוז העתיק באומן בכדי לעצור את ניסן השען שברח מפניהם.

אם בנוגע לחסידי ברסלב עצמם שררה באותה תקופה מדיניות מסויימת מצד השלטונות שהניחה להם להמשיך לקיים את הדת באין מפריע, הרי ששאר יהודי רוסיה נמצאו אז בתחילתה של תקופת הרשע, בה הצליחו הקומוניסטים להכחיד כמעט את כל החיים הרוחניים ברחבי המדינה.

ניסן, שהיה שען במקצועו, אכן היה רחוק מחיים של שמירת תורה ומצוות. אולם כאשר נאלץ לברוח מעירו מפחד השלטונות, לאחר שנתפס עובר על החוק, מצא לו מקום מפלט בקרב חסידי ברסלב שבאומן. המידע על מקום מחבואו הגיעו איכשהו לידי המשטרה ואלו פנו לחסידי ברסלב בטענה: "ניסן השען אינו משלכם! הוא לא חסיד ברסלב אמיתי אלא מתחזה!" כשהם מביעים דרישה חד משמעית שהחסידים בעצמם יביאו אותו ויסגורוהו לידיהם.

אבל לחסידי ברסלב, ורבי לוי יצחק בנדר בראשם, היו תוכניות אחרות לגמרי עבור ניסן; הם שיתפו איתו פעולה והעלימו אותו פעם אחר פעם, בידעם ברורות כי לא יארכו הימים וטענות השלטונות תפוג מאליהם...

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מי היה הרב האחרון של אומן?

תשובת הר"ר אהרן בן הרה"ח ר' שמואל שפירא :

הרב האחרון של אומן היה הגאון רבי שלום מלמד. הוא היה שקדן גדול ומרבה בתפילה, עד כי אמרו עליו שבאמצע התפילה הוא לומד, ובאמצע הלימוד הוא מתפלל... (מפי רבי אביש ציינוויט) הוא גמר את הש"ס מאה ואחד פעמים!

במקורו היה מחסידי צ'רנוביל. אך בזמן הקומוניסטים התקרב לדרך רבינו. שמעתי מרבי אליהו חיים רוזין, שכשהיה לו חולה בתוך ביתו, היה שולח כסף לאנ"ש שיארגנו מנין על ציון רבינו הקדוש שיתפללו על החולה.

כשנודע הדבר למתנגדים, באו אליו בטענות למה שלח להתפלל על הציון... ענה להם, שחסידי ברסלב הם אנשים כשרים וכי הוא שלח להם כסף להתפלל, אך הוא מצדו אינו יכול להגיד להם היכן יתפללו...

עוד שמעתי מרבי אליהו חיים, שרבי משה שמואל לוי, תלמיד רבי אברהם ב"ר נחמן, היה לומד ליקוטי מוהר"ן עם רבי שלום, אולם, מחמת ההתנגדות שהיתה טבועה בו עדיין, לא רצה להסתכל בפנים הספר, ורק היה מקשיב לו...

התריעו באוזני המתנגדים מדוע הוא מתקרב כל כך לברסלב. השיב להם כי רב אין לו עסק בנסתרות, אלא רק בנגלה, אך מה יעשה ששאלות באורח חיים או בירור דעה רק חסידי ברסלב באים לשאול? זאת משום שכמעט כל אנשי העיר הפכו לקומוניסטים, ורק חסידי ברסלב מסרו את נפשם על היהדות.

באחרית ימיו נסע לארץ ישראל, התגורר תקופה בירושלים, ונפטר ביום שבעה עשר תמוז שנת תש"ג.

קברו נמצא בהר הזיתים, מול הר הבית, בחלקת ואהלין.

לחידודא

חידה מס' 157

חידון השבוע לעצירים

מתוך מאות פותרי החידה שפורסמה בגיליון הקודם, רק בודדים השיבו את התשובה הנכונה. לכן אנו מפרסמים שוב את החידה:

על אילו דברים אמר רבינו שהם "מצוה גדולה"?

רמז: 5 ...

בין הפותרים נכונה, יוגל פרס מוגדל, והוא יעמוד על 200 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב', רחוב מאה שערים 110 ירושלים.

קדושת ארץ ישראל

הרב יצחק טשינגל

רבינו הקדוש, כשזכה להגיע לארץ ישראל במסירות נפש עצומה, מספר (בליקו"מ ח"ב, קטז), כי אנשים חשובים, תלמידי הבעש"ט שעלו לארץ ישראל סיפרו לו, שלפני בואם לארץ ישראל לא היו יכולים לתאר לעצמם שארץ ישראל היא בעולם הזה...

שכן, "לפי גודל קדושת ארץ ישראל המבואר בספרים, ומפורש בתורתנו הקדושה מעלת קדושת ארץ ישראל כמה פעמים – והתורה בעצמה מפרשת כל גבולי ארץ ישראל, לגודל מעלתה וקדושתה העצום והנורא מאד מאד – על כן לא היו יכולים לצייר לעצמם בעיניהם שארץ ישראל היא בזה העולם, עד אשר באו לשם וראו שארץ ישראל היא בזה העולם ממש!"

ורבינו ממושיך: הרי ארץ ישראל היא כמו מדינות אלו ממש, ועפר ארץ ישראל נראית בדיוק כמו עפר שאר המדינות, "כי באמת בדמות ותמונה, אין חילוק בין ארץ ישראל ובין שאר מדינות – ואעפ"כ היא קדושה מאד מאד בתכלית הקדושה עצומה ונוראה מאד" –

רבינו מדגיש כאן, כי על אף שמבחינה גשמית ארץ ישראל אינה שונה משאר ארצות, ובאמת אין רואים בעיניים משהו מיוחד, בכל זאת צריכים להאמין שהיא קדושה עד מאד; וכשמאמינים בכך בכל לב, אפשר גם לחוש את קדושה העליונה.

על כך מוסיף מוהרנ"ת: "וסיפר רבינו ז"ל זאת, כי הוא ענין נצרך מאד לכמה ענינים". כאשר שאלתי את רבי לוי יצחק בנדר מה פירוש הדברים. ביאר לי, שבכל דבר יש להתנהג כך, שההיצוניות לא תתפוס מקום. כגון, כשעושים מצוה, יש להשתדל לעשותה בצנעה כמה שאפשר, רק בפנימיות הלב – לעשותה בכוונה יתירה, באהבה וביראה. וזוהי השלימות, לכוון לעשות כל דבר רק כדי לעשות רצונו ה'.

קדושת ארץ ישראל גבוהה ונשגבה מאד, וכמו שכותב רבינו שם בהמשך: "אשרי הזוכה להלוך שם אפילו ארבע אמות", והיא משיפעה קדושה על כל היושבים בה, עד שהם יכולים להגיע למדרגה כזאת שהם ייהפכו להיות חלק מקדושת ארץ ישראל ממש. כמו שרבינו מפרש (בליקו"מ ח"א, קנט) את הפסוק "ארץ אוכלת יושביה" – שכמו המזון שאדם אוכל נהפך לחלק ממנו, כך הצדיק יש לו כח כזה, שהאדם המקורב אליו באמת נהפך להיות חלק ממהות הצדיק; "וכן ארץ ישראל בעצמה, יש לה גם כן הכח הזה וכו', כי היא ארץ אוכלת יושביה" – שהיושב שם "נאכל" אצלה ונתנהג למהותה הקדושה", והיושב בארץ ישראל ועוסק בתורה ומצוות, ומתכוון לקבל את קדושתה, הרי הופך להיות חלק מהארץ הקדושה.

אולם יש לדעת, שהכל תלוי ברצון, כמו שרבינו ממושיך לבאר שם, שכן רק אם האדם חפץ להתקרב אל ה' – אך היצר ותאוותיו עומדים לו בדרכו – אזי, ע"י שמתקרב לצדיק ונהפך להיות חלק ממנו, יש לו כח להתגבר על יצרו.

הוא הדבר בקדושת ארץ ישראל; רק אם האדם רוצה להתקרב בקדושת הארץ, יקבל ממנה את קדושתה הנפלאה.

(מסנדי פתח שיחתו של הרב יצחק טשינגל שליט"א. ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' 9950000-02. עברית, מודרן פרשת ישעיהו 1, 8, 1.)

מאורות

צוהר לפרשה השבוע

חיים על זמן שאול

השי"ת "משאיל" לנו שפע של חיים עלי אדמות; הוא "המלווה הראשי" שמלווה את "ההלואה" למלאכים, והללו – למזלות, אלה מלווים את השפע לאילנות, לעשבים ולכל הברואים – – כך מובא בתיקוני הזוהר הקדוש (תיקון מד עט ע"ב). וזה המשמעות של ראשי התבות היוצאים מהפסוק: "וצבא השמים לך משתחווים" (נחמיה ט) – אותיות "מלוה". לאמור, שהשפע והחיות שהקב"ה משפיע לבריאה דרך המלאכים וכל צבא השמים – הינם הלואה.

את ההלואה הזו אנו מחזירים בכך שמנצלים את החיות ואת הכוח שאנחנו מקבלים מפרי האילנות והעשבים שאנו אוכלים – לעבודת ה'.

זו הסיבה שהרשע מוגדר: "לווה רשע ולא ישלם" (תהלים לו). שכן הרשע מקבל שפע וחיים מהבורא, אבל אינו מחזיר את ההלואה, משום שאינו מנצל את השפע הזה לעבודת ה'.

כל פרט בעבודת ה' יש בו משום החזרת ההלואה הזו. אך עיקר הפירעון הוא דווקא התפילה שלנו, שעל ידה אנחנו ממש מתחברים לה', כמו שפירש רש"י (בראשית לה) על הפסוק:

"נפתולי אלוקים נפתלתי" – שמשמעותו התחברות, מלשון "צמיד פתיל". שכן אז אנחנו מחזירים כביכול את כל הכוחות ממש לידי ה'. לכן התפילה היא קרוב, שכן באמצעותה אנחנו מעלים את כל הדברים החומריים למעלה, ומחברים אותם לה'.

וכך אנחנו מוצאים אצל יצחק אבינו, שעליו כתוב: "ויצא יצחק לשוח בשדה" (בראשית כד). ראשי התיבות של הפסוק הזה הם אותיות "יבול", כדי לרמוז לנו שכל יבול הארץ ושיח השדה נכללו בשיחתו-תפילתו.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב א, יא)

מגוון קבוצות החורף

החלה ההרשמה!

זוהר עם נתיבים
ד"ר צדיקים

02-5410100
www.zadikintours.com

אורות באומן! החלה ההרשמה לחנוכה

נתיבים טורס
סיסות לחיל: קבוצת צדיקים | אירועים מחיילים

02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים								
<p>זוהר עולם בהפצת האוצרות</p> <p>■ בית שמש ■ הר"ר אליעזר חשין ה"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p>	<p>■ ירושלים ■ הר"ר נתן קדוש ה"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו נתמן י"י ומזמן בזה את כל ידיו ומכירו לשמחת הבר-מצוה ביום חתונתו י"י חשון באולמי בית יעקב השן-ירושלים</p>	<p>■ לונדון ■ הר"ר אפרים פפער ה"ל תרם והפיץ 500 גליונות לע"י חמיו הר"ר יוסף פלטיאל אלשיך זצ"ל נלבד ע"י חשון ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>■ חיפה ■ הר"ר מאיר רובינשטיין ה"ל תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו יהודה י"י</p>	<p>■ חיפה ■ הר"ר נתמן שור ה"ל תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו הבן יחיאל</p>	<p>■ לונדון ■ הר"ר אהרן נזרי ה"ל תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו הבת שחתי' עב"ג החתן משה יואל שיחי' ה"ל הר"ר דוד אירגוס ה"ל</p>	<p>■ ירושלים ■ הר"ר ישראל נתמן ליפל ה"ל תרם והפיץ 1000 גליונות לע"י אביו הר"ר בנימין בן זצ"ל נלבד ע"י חשון ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>■ ירושלים-בית שמש ■ משפחת פיש ה"ל תרמו והפיצו 1000 גליונות לע"י הר"ר בנימין בן זצ"ל נלבד ע"י חשון ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>■ ירושלים-בית שמש ■ כוס של ברכה סס של ברכה נשגבה מאד לילדינו הנכבד עושה צדקה נחמד בכל עת לכלל לפרנס מקיצי ארץ בלבד עוסק ללא כוונת ממשותחית ה'ק</p> <p>הר"ר ר' אהרן נזרי שליט"א לרגל אירוסיו הבת למזל טוב עב"ג הנהיג מוכרת בכל מעלה כמר יואל משה בן ידידיו הנכבד הר"ר ר' דוד אירגוס שליט"א הר"ר יוסף לואה חיים ב"ר ב"ר חיים ספיס בחתונתו בחדר ב"ר י"א המבורס בכל לב מוסדות ברסלב 'נחלת ה'</p> <p>תלמוד תורה 'ברסלב' ירושלים - בית שמש בנישאת הר"ר ר' ב"ר משה קורני שליט"א גדול העושה יותר מן המבורס - יואל פוקס</p>

לטוט לכל מקום בעולם בסטנדרט שירות אירופאי

רח' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80-80

מגוון קבוצות חורף לאומן באתרים הייחודיים ביותר

אירופנים EUROPEAN שירותי אירוסים בכל העולם